

М а й к ъ а .

Станчо и Бѣлица

е запомни Станчо ни майчино си хубаво лице, ни нейнитѣ сладки, галени думи, нито бащини си топли цѣлувки... Той рано остана клѣто сираче въ оня многолюденъ градъ.

Татко му бѣше младъ, пѣргавъ и уменъ работникъ и се намираше на занятие въ една барутна фабрика. Единъ день се запалилъ барутътъ и вдигналъ въ въздухътъ